

Załącznik do uchwały nr 1201/15
Zarządu Województwa
Zachodniopomorskiego
z dnia 11 sierpnia 2015 r.

Zakład Usługowy „Kobeszko&Syn”
St. Kobeszko, P. Kobeszko Spółka Jawna
ul. Dąbrowszczaków 15 B
73-200 Choszczno

WWRPO.VIII.3162.69.2014.KSz

POSTANOWIENIE

podjęte w dniu 11 sierpnia 2015 r. przez Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego
w osobach:

Olgiard Geblewicz - Marszałek Województwa Zachodniopomorskiego,
Tomasz Sobieraj - Wicemarszałek Województwa Zachodniopomorskiego,
Robert Grzywacz - Członek Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego.

Na podstawie art. 25 pkt 1 ustawy z dnia 06 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. z 2014 r., poz. 1649 j.t. ze zm.), art. 41 ust. 1, ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 05 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2013 r., poz. 596 j.t. ze zm.) oraz art. 78 § 1 w zw. z 123 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267 j.t. ze zm.) w związku z wnioskiem Strony postępowania – Zakładu Usługowego „Kobeszko&Syn” St. Kobeszko, P. Kobeszko Spółka Jawna z siedzibą przy ul. Dąbrowszczaków 15 B w Choszczynie, z dnia 10 lutego 2015 r. o:

- 1) przeprowadzenie dowodu z zeznań w charakterze świadków, oprócz osób już wskazanych, również osób wymienionych w przedmiotowym piśmie, na okoliczność braku podstaw do żądania zwrotu środków udzielonych zgodnie z umową;
- 2) zwrócenie się do Sądu Okręgowego w Szczecinie, III Wydziału Karnego, o udostępnienie adresów tych osób, które znajdują się w załączniku do (...);

postanawia się:

1. dopuścić z urzędu przedłożony wraz z pismem z dnia 10 lutego 2015 r.(...), na okoliczność złożonych zeznań przez świadków, a dotyczących realizacji projektu pn. „Budowa hali wytwórczo-usługowej przeznaczonej do wykonywania prefabrykatów budowlanych oraz świadczenia usług” (umowa o dofinansowanie nr UDA-RPZP.01.01.03-32-072/09-00).
2. odmówić przeprowadzenia dowodów z zeznań świadków: (...);
3. dopuścić przeprowadzenie dowodów z zeznań świadków: (...) na okoliczność braku podstaw do żądania zwrotu środków udzielonych zgodnie z umową”;
4. odmówić zwrócenia się do Sądu Okręgowego w Szczecinie, III Wydziału Karnego, o udostępnienie adresów tych osób, które znajdują się w załączniku do (...);
5. z urzędu ustalić adresy tych osób, co do których Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego niniejszym postanowieniem, dopuścił przeprowadzenie dowodu z zeznań w charakterze świadków.

Uzasadnienie

W związku z trwającym postępowaniem administracyjnym wszczętym z urzędu wobec Beneficjenta – Zakładu Usługowego „Kobeszko&Syn” St. Kobeszko, P. Kobeszko Spółka Jawna z siedzibą przy ul. Dąbrowszczaków 15 B w Choszcznie, w przedmiocie zwrotu środków otrzymanych w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Zachodniopomorskiego na lata 2007 – 2013 (dalej RPO WZ) na podstawie umowy o dofinansowanie nr UDA-RPZP.01.01.03-32-072/09-00 zawartej w Szczecinie w dniu 29 stycznia 2010 r. na realizację projektu pn. „Budowa hali wytwórczo-usługowej przeznaczonej do wykonywania prefabrykatów budowlanych oraz świadczenia usług” przed przystąpieniem w dniu 10 lutego 2015 r. do przesłuchania w charakterze strony, zgodnie z wnioskiem dowodowym strony z dnia 09 grudnia 2014 r., Pana Przemysława Kobeszko, Pełnomocnik strony adwokat Pan Tomasz Falco wniósł o przesunięcie terminu przesłuchania strony z uwagi na wniesione wnioski dowodowe, do czego przychyliła się Instytucja Zarządzająca Regionalnym Programem Operacyjnym Województwa Zachodniopomorskiego na lata 2007-2013 (dalej: IZ RPO WZ). Z powyższego sporządzono protokół odczytany i podpisany przez obecne osoby.

W ww. wnioskach dowodowych z dnia 10 lutego 2015 r. Beneficjent wniósł m.in. o:

- 1) przeprowadzenie dowodu z zeznań w charakterze świadków, oprócz osób już wskazanych, również osób wymienionych poniżej, na okoliczność braku podstaw do żądania zwrotu środków udzielonych zgodnie z umową: (...);
- 2) zwrócenie się do Sądu Okręgowego w Szczecinie, III Wydziału Karnego, o udostępnienie adresów tych osób, które znajdują się w załączniku do (...);

Powyższe wnioski Strona uzasadniła tym, iż w jej opinii nie ma żadnych wątpliwości, że osoby wyżej wymienione mają wiedzę o przebiegu wykonywania prac przy budowie hali, rzeczywiście wykonanych pracach oraz ich wartości. Na konieczność przesłuchania wskazuje okoliczność, że wszystkie były (...). Strona podkreśliła, iż wobec obowiązku wyrażonego w art. 77 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267 j.t. ze zm., dalej k.p.a.) zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, konieczne jest przesłuchanie wszystkich tych świadków w toku niniejszego postępowania.

Odnosząc się ww. wniosków dowodowych Strony postępowania z dnia 10 lutego 2015 r., IZ RPO WZ w pierwszej kolejności wskazuje, iż stosownie do treści art. 7 k.p.a., wyrażającego zasadę prawdy obiektywnej, w toku postępowania organ administracji publicznej ma obowiązek zbadania okoliczności związanych z określoną sprawą, podejmując niezbędne czynności zmierzające do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy. Ustalenie stanu faktycznego sprawy jest zatem podstawowym elementem prawidłowego zastosowania norm prawa materialnego i winno korespondować z materiałem dowodowym zgromadzonym w toku postępowania i wynikami jego analizy. Stosownie bowiem do treści art. 77 § 1 k.p.a. organ administracji publicznej jest obowiązany w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzyć cały materiał dowodowy. Zatem prawidłowe zastosowanie przepisów prawa materialnego będzie możliwe tylko wówczas, gdy zostaną wszechstronnie wyjaśnione wszystkie okoliczności faktyczne sprawy. Posiadając tak zgromadzony materiał dowodowy, organ musi go następnie rozpatrzyć, co należy rozumieć jako obowiązek ustosunkowania się do dowodów zebranych w sprawie i uwzględnienia ich lub nieuwzględnienia przy wydawaniu decyzji oraz uzasadnianiu tych rozstrzygnięć.

Nadto, jak podkreślił Wojewódzki Sąd Administracyjny (dalej WSA) w Warszawie w wyroku z dnia 07 grudnia 2005 r. (sygn. akt III SA/Wa 2668/05), wyczerpujące rozpatrzenie materiału dowodowego polega na takim ustosunkowaniu się do każdego ze zgromadzonych w sprawie dowodów z uwzględnieniem wzajemnych powiązań między nimi, aby uzyskać jednoznaczność ustaleń faktycznych i prawnych. Obowiązek zebrania całego materiału dowodowego przez organ administracji publicznej należy rozumieć w ten sposób, że organ albo czyni to z własnej inicjatywy, jeżeli uważa za konieczne do prawidłowego rozstrzygnięcia sprawy, albo gromadzi w aktach sprawy dowody wskazane lub dostarczone przez stronę, jeżeli mają one znaczenie dla sprawy (*vide*: wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego (dalej: NSA) w Warszawie z dnia 19 stycznia 2012 r., sygn. akt II GSK 1478/10).

Dodatkowo z przepisu art. 7 i 77 § 1 k.p.a. wynika, iż postępowanie dowodowe jest oparte na zasadzie oficjalności, co oznacza, że organ administracyjny jest obowiązany z urzędu przeprowadzić dowody służące ustaleniu stanu faktycznego sprawy.

Mając powyższe na uwadze IZ RPO WZ wskazuje, iż zasadnym jest dopuszczenie z urzędu dowodu w postaci przedłożonego przez Beneficjenta (...) , na okoliczność złożonych zeznań przez świadków, a dotyczących realizacji projektu pn. „Budowa hali wytwórczo-usługowej przeznaczonej do wykonywania prefabrykatów budowlanych oraz świadczenia usług” (umowa o dofinansowanie nr UDA RPZP.01.01.03-32-072/09-00).

Nadto nie ulega wątpliwości, iż w postępowaniu wyjaśniającym organ może także przeprowadzić dowody, o któreawnioskuje Strona.

Mając powyższe na uwadze wskazać należy, że prawo zwrócenia się do organu administracji publicznej z wnioskiem o przeprowadzenie dowodu jest jednym z podstawowych przejawów czynnego udziału strony w postępowaniu, mającego rangę zasady ogólnej postępowania administracyjnego (art. 10 § 1 k.p.a.). Jak podkreśla się w doktrynie, to procesowe uprawnienie strony ma znaczenie dla obrony jej interesu prawnego, gdyż oznacza czynny udział strony w ustalaniu stanu faktycznego sprawy będącej przedmiotem postępowania. Prawu strony do żądania przeprowadzenia dowodu odpowiada obowiązek organu administracji publicznej ustosunkowania się do żądania strony, po dokonaniu oceny takiego żądania pod kątem zasadności jego wniesienia. Zgodnie z art. 78 § 1 k.p.a., żądanie strony dotyczące przeprowadzenia dowodu należy uwzględnić, jeżeli przedmiotem dowodu jest okoliczność mająca znaczenie dla sprawy. Art. 78 § 2 k.p.a. wskazuje natomiast, iż organ administracji publicznej może nie uwzględnić ww. żądania, które nie zostało zgłoszone w toku przeprowadzania dowodów, jeżeli żądanie to dotyczy okoliczności już stwierdzonych innymi dowodami, chyba że mają one znaczenie dla sprawy.

Powyższe nie oznacza więc – zgodnie z wymogami zasady dochodzenia prawdy obiektywnej – że organ jest związany żądaniami dowodowymi strony.

Trafnie podkreśla NSA w wyroku z dnia 20 października 2009 r. (sygn. akt II OSK 1637/08), powołując się na stanowisko doktryny, iż „uprawnienie strony do żądania dotyczące przeprowadzenia dowodu podlega jednak pewnym ograniczeniom ze względów praktycznych, tj. ze względu na celowość i szybkość postępowania; tak więc nie podlegają przeprowadzeniu:

- a) dowód zgłoszony przez stronę na okoliczność niemającą znaczenia dla sprawy i
- b) zgłoszony przez stronę dowód na okoliczność już dostatecznie wyjaśnioną innymi dowodami”.

Wskazać należy, iż dla uznania, że dana okoliczność ma znaczenie dla sprawy, istotnym jest ustalenie jej stosunku do przedmiotu sprawy, tzn. istnienie lub brak związku z nim. W wyroku z dnia 15 grudnia 1995 r. NSA (do 2003.12.31) w Lublinie (sygn. akt SA/Lu 507/95) uznał, że „przedmiotem dowodu musi być okoliczność mająca znaczenie prawne dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 78 § 1 k.p.a.), a więc dotycząca przedmiotu sprawy i mająca znaczenie prawne dla rozstrzygnięcia sprawy”. Okoliczność faktyczna ma znaczenie dla sprawy, jeżeli jej stwierdzenie jest niezbędne (potrzebne) do ustalenia zgodnego z prawdą obiektywną stanu faktycznego, odpowiadającego hipotezie stosowanej normy materialnej, a więc stanu faktycznego, w oparciu o który organ podejmuje rozstrzygnięcie. Tym samym jak słusznie zauważył NSA w wyroku z dnia 20 września 2011 r. (sygn. akt II GSK 870/10) o tym jakie okoliczności mają znaczenie dla sprawy, a więc jakie okoliczności uczynić przedmiotem postępowania wyjaśniającego, decydują właśnie normy prawa materialnego, które wyznaczają zakres ustaleń faktycznych koniecznych dla jej załatwienia. Dalej NSA wskazał, iż ustaleń wymagają fakty

mające obiektywne znaczenie dla załatwienia sprawy nie zaś te, które według strony mogą mieć wpływ na jej wynik.

Tym samym wszelkie wnioski dowodowe strony organ prowadzący postępowanie winien przeanalizować pod kątem ich przydatności dla ustalenia okoliczności mających znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, a także zweryfikować ich przydatność, mając na uwadze zasadę szybkości postępowania (*vide*: wyrok NSA z dnia 11 lutego 2014 r., sygn. akt II OSK 2191/12). Przy czym jeśli okoliczność, dla wykazania której strona zgłosiła żądanie przeprowadzenia dowodu, została już we wcześniejszym postępowaniu wykazana w sposób niebudzący wątpliwości nie ma powodu dla którego należałoby kontynuować w tym kierunku postępowanie dowodowe. Dopuszczenie dowodu na taką okoliczność stałoby wtedy w jawnej sprzeczności z zasadą ogólną szybkości postępowania.

Wobec powyższego ocena wniosku strony powinna być dokonana przez pryzmat dopuszczalności i zasadności przeprowadzenia dowodu, a w uzasadnionych okolicznościach organ może nie uwzględnić wniosku dowodowego. Podkreślić również należy, iż zgodnie ze stanowiskiem prezentowanym przez NSA w wyroku z dnia 02 października 1998 r., (sygn. akt I SA/Gd 1863/96), organ może nie uwzględnić żądania przeprowadzenia dowodu, jeżeli ma to na celu przewleczenie sprawy lub nie dotyczy okoliczności istotnych w sprawie.

Mając na uwadze powyższe oraz w związku ze skorzystaniem przez Beneficjenta z prawa do czynnego udziału w postępowaniu administracyjnym, IZ RPO WZ dokonała analizy zasadności przeprowadzenia dowodów, o które wniosła Strona pismem z dnia 10 lutego 2015 r., co pozwoliło na odniesienie się do przedmiotowego wniosku jak poniżej.

W pierwszej kolejności IZ RPO WZ wskazuje, iż bezzasadnym jest przeprowadzenie dowodu z zeznań pracowników Wydziału Wdrażania Regionalnego Programu Operacyjnego (dalej: WWRPO) tj.(...), albowiem wszelkie istotne informacje mające znaczenie dla rozpatrywanej sprawy zostały przez ww. osoby utrwalone w dokumentach składających się obecnie na akta sprawy. Powyższe dotyczy również byłego pracownika WWRPO (...) oraz ekspertów WWRPO (...). Ustalenia ekspertów RPO WZ dotyczące projektu zostały zawarte w kartach oceny merytorycznej. Tym samym uznać należy wniosek o przesłuchanie ww. osób za zbędny, jako że okoliczności mające istotne znaczenie dla sprawy mogą zostać dostatecznie wyjaśnione innymi dowodami. Nadto podjęcie takiej czynności, byłoby działaniem niecelowym i niegospodarnym, bowiem jedynie wydłużyłoby czas trwania postępowania administracyjnego.

Dalej IZ RPO WZ wskazuje, iż bezzasadnym jest także wniosek o przesłuchanie (...), który był już przesłuchiwany przez IZ RPO WZ w dniu 09 lutego 2015 r. na okoliczność przeprowadzenia konkursu ofert i wyłonienia wykonawcy oraz prawidłowego rozliczania poszczególnych etapów wniosku o dofinansowanie projektu pn. „Budowa hali wytwórczo-usługowej przeznaczonej do wykonywania prefabrykatów budowlanych oraz świadczenia usług”. Z przeprowadzonego dowodu z przesłuchania ww. świadka sporządzono protokół, który został odczytany i podpisany przez składającego zeznania, a także osoby uczestniczące w przesłuchaniu. Protokół z zeznań (...) dołączono do akt sprawy jako dowód w rozumieniu art. 75 § 1 k.p.a., służący ustaleniu stanu faktycznego sprawy. Strona miała możliwość swobodnego zadawania pytań świadkowi (z którego to prawa skorzystała). Tym samym IZ RPO WZ nie widzi podstaw, aby ponownie przesłuchiwać świadka, albowiem wszystkie niezbędne

wyjaśnienia uzyskane od (...) zostały już utrwalone w aktach sprawy.

Odnosząc się do kolejnych osób, wskazać należy, iż IZ RPO WZ nie widzi także podstaw do przesłuchania (...), albowiem z zeznań zebranych przez (...), a zawartych w przedłożonym przez Beneficjenta (...), wynika, iż ww. osoby nie są w stanie stwierdzić na jakie inwestycje przeznaczony był zakupiony od nich towar lub świadczona usługa. Dalej także zeznania (...) nie przyczynią się do wyjaśnienia sprawy, albowiem z (...) wynika, iż ww. osoby nie wykonywały żadnych prac na terenie hali. Nadto także wniosek o przesłuchanie w charakterze świadka (...) należy uznać za bezzasadny albowiem w (...) wskazano, iż ww. osoby nie były w stanie wskazać czy ich firma wykonywała jakiegokolwiek usługi związane z budową przedmiotowej hali.

Dalej IZ RPO WZ nie widzi także podstaw do przesłuchania (...) albowiem z (...) wynika, iż nie posiada ona wiedzy na temat działalności firmy (...) (głównego wykonawcy Zakładu Usługowego „Kobeszko&Syn” St. Kobeszko, P. Kobeszko Spółka Jawna), wskazując, iż firma (...) umowę najmu na potrzebę adresu rejestrowego. Tym samym ww. osoba nie posiada wiedzy na temat wartości prac wykonanych w związku z budową hali.

Zatem z uwagi na brak wiedzy (...) odnośnie prac rzeczywiście wykonanych podczas budowy hali wytwórczo-usługowej uznać należy, iż dowód w postaci przesłuchania przedmiotowych osób w charakterze świadków nie wniesie nic nowego do sprawy, a zatem nie ma dla niej znaczenia. Tym samym zebranie zeznań od powyższych osób nie przyczyni się do wyjaśniania stanu faktycznego sprawy, a jedynie wydłuży postępowanie administracyjne.

Następnie odnosząc się do pozostałych osób wskazanych przez Stronę we wniosku dowodowym z dnia 10 lutego 2015 r. tj. (...), IZ RPO WZ uznaje, iż zasadnym jest przeprowadzenie dowodu z ww. świadków, albowiem mogą one przekazać nowe informacje dotyczące przebiegu wykonywania prac przy budowie hali wytwórczo-usługowej, rzeczywiście wykonanych pracach oraz ich wartości.

Następnie odnosząc się do wniosku Strony o zwrócenie się do Sądu Okręgowego w Szczecinie, III Wydziału Karnego, o udostępnienie adresów tych osób, które znajdują się w załączniku do (...), podkreślić należy, iż IZ RPO WZ posiadając w sprawie status (...) jest w posiadaniu fotografii akt (...), tym samym jest w stanie ustalić adresy osób, które znajdują się w załączniku do (...) bez konieczności zwracania się do Sądu. Tym samym z uwagi na powyższe, IZ RPO WZ odmawia uwzględnienia ww. wniosku Strony.

Z uwagi na częściowe uwzględnienie wniosku dowodowego Beneficjenta dotyczącego dopuszczenia dowodów z zeznań w charakterze świadków, osób wymienionych w piśmie z dnia 10 lutego 2015 r. IZ RPO WZ uznaje, iż zasadnym jest ustalenie z urzędu przez organ (m.in. na podstawie posiadanych fotografii) adresów tych osób, co do których Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego niniejszym postanowieniem, dopuścił przeprowadzenie dowodu z zeznań w charakterze świadków. Przy czym oczywistym jest, iż w zakresie osób, co do których IZ RPO WZ niniejszym postanowieniem odmówiła przeprowadzenie dowodu z zeznań w charakterze świadków, bezcelowym jest ustalanie ich adresów.

Mając powyższe na uwadze, organ postanawia jak na wstępie.

Marszałek Województwa Zachodniopomorskiego

Pouczenie

Na niniejsze postanowienie nie służy zażalenie (art. 141 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267 j.t. ze zm.)).

Otrzymują:

- 1) Adwokat Tomasz Falco
Kancelaria Adwokacka Tomasz Falco
ul. Jagiellońska 87/4
70-437 Szczecin
- 2) a/a